



Акценти

ПРОДУКЦИЯТА НА „АРСЕНАЛ“ - ХИТ НА „ХЕМУС 2012“

66 компании от 10 страни показаха нови технологии в Десетата юбилейна изложба „Хемус 2012“. Пред щанда на „Арсенал“ лично премиерът Бойко Борисов направи комплимент на изпълнителния директор Николай Ибушев за продукцията на оръжейницата



Щандът на „Арсенал“

С над 100 експоната и на практика с най-широк асортимент от всички изложители, на площ от 20 квадратни метра, за десети път „Арсенал“ взе участие в едно от най-престижните изложения на фирми, произвеждащи изделия за отбранителната индустрия.

Десето юбилейно изложение „Хемус 2012 - Отбрана, Антитероризъм, Сигурност“ се проведе в град Пловдив от 30 май до 2

юни под егидата на Министерството на отбраната и Министерство на икономиката, енергетиката и туризма на Република България, в партньорство със Сдружение „Българска отбранителна индустрия“. Член на Сдружението е и „Арсенал“ АД.

Международното изложение е традиционно и се организира веднъж на две години с участие на различни държавни институции, военни специалисти, научни работници и граждани.

Тази година участниците в него бяха с 12% повече в сравнение с предишното издание на изложението.

Продължава на стр. 4

ДОЛИНА НА ОРХИДЕИТЕ - НОВАТА СЛАВА НА КАЗАНЛЪШКО?

Освен като долина на розите, ако проектът на холандците проработи, Розовата долина може да се превърне и в долина на орхидеите. Това стана ясно от посещението в района и „откритието“ на група холандски еколози, водени от българка, живееща от десетилетие в Холандия

Орхидеите край Голямо Дряново



16 вида редки орхидеи виреят в три отделни мочурища на площ от 10 хектара, разположени в района на казанлъшките села Дунавци и Голямо Дряново. Това обяви Елка Вутева, ландшафтен архитект, родом от Голямо Дряново, която повече от десет години живее и работи в Холандия като служител на водно стопанство в град Севтоленбош.

За интересните мочурища и още по-интересните и уникални орхидеи в тях Елка разказа на свои колеги от водното стопанство, повечето от тях еколози и ландшафтни специалисти.

Продължава на стр. 6

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. **3**

ТЕМЕО

- съвременното решение за сърце



на стр. **5**

За танците, сърцето и Ваня Минчева



на стр. **7**

Елена Волева-Равол Жената, която откри гроба на Мина



ОЖИВЯ ЕРГЕНСКАТА ПОКАНА НА ЧУДОМИР



Лично и ръчно изработената покана за годежа на Димитър Чорбаджийски-Чудомир с неговата годеница Мара Чорбаджийска пази учителят по английски Цветин Станчев.

Поканата, закачливо и по Чудомировски надписана като „ПУТ-КА-НА“, е с размери 80 см на 40 см, изписана е върху дебел пожелтял картон и е облечена в дървена рамка, пригодена за окачване на стена.

Надписът е оформен дъгообразно под две сърца, пронизани със стрела, и два огромни змея, лично изрисувани с присъщото намигане на четката от самия Чудомир. В десния долен ъгъл на ПУТ-Ка-На-та, която е тип покана за ергенско парти с приятели, е залепена бяла връзка от обувки под формата на панделка. В долния

край, под финалните думи на поканата, е изрисувано приседнало дяволче на възглавница.

От закачливия текст, който съвсем умишлено е изписан по този начин с цел „пуканване“ на аверите на закачливия туриец, става ясно, че на 19-ти март вечерта, 1921 година, той деликатно кани своите приятели, изписани поименно и лично, но с техните прякори и зевзешки имена: „Довечера, 19-ти март, масово елате на моя годеж. За да чуете буйната реч на моя приятел виното и дружно и с пълни ръце да протестираме, че суджукът толкова се вдигна... т.е. вирнал, че няма да имаме мезе.“, пише в уникалната покана на Чудомир.

Продължава на стр. 6

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ "Подкрепа" в "Арсенал" АД.

Инженерът от Виена Тодор Нейчев:

В „АРСЕНАЛ“ НАУЧИХ МНОГО



морския и жп-транспорт в австрийската фирма Frequentis - Виена Тодор Нейчев. Когато за пръв път опитва да намери място в новия за него западен свят, щастливият собственик на заветната „Зелена карта“ за САЩ, подава CV за работа в BART-метрото на Сан Франциско. Един от стотиците. Идва покана за писмен тест, който нашенецът покрива за всичките пет обявени свободни позиции за работа. Следва покана за устно интервю. В продължение на час инженерът по телекомуникации от Техническия университет - Габрово обяснява не толкова какво е научил във ВУЗ, а най-вече – какво реално може да прави. Наученото в практиката е решаващо за назначаването му на отговорната работа в групата за сигурност и поддръжка на 200-километровото метро на един от най-големите световни мегаполиси – Сан Франциско. И особено – наученото в първите години работа в казанлъшката оръжейница „Арсенал“... Затова и днес инж. Тодор Нейчев казва: „В „Арсенал“ научих най-много“.

Като хилядите деца от Казанлък и региона, Тодор е едно от момчетата в семейство, трайно белязано от съдбата „Арсенал“. То сглобява частите на метални и дървени конструкции във вятърни мелници, колички, самолетчета и всевъзможни фантазни механизми и разглобява старите часовници, телевизори и радиоапарати въщи с оная прецизност и внимание, за която баща му – Тончо Нейчев, дългогодишният монтьор на агрегатни машини в Завод 5, казва с усмивка и не без професионална гордост: „Ние правим всичко с точността на микрона!“. Бъдещият инженер се отнася към детските си занимания с оная сериозност, с която баба му – Донка Нейчева, вечната ударничка-стахановка и най-добра в професията от капсулната в Завод 4, пренася взривоопасната барутна смес или натиска ръчката на пресата за капсули. „Чак когато почнах работа в „Арсенал“, разбрах какво точно е правила баба Доче и каква отговорност и кураж изисква това“, не забравя и днес инженерът от австрийската фирма – световен лидер в разработката на системи за гласова комуникация и управление във въздушния, морския и железопътен транспорт. В младежките си години, че и днес, инженерът по професия, но музикант по душа, продължава да си посвирва на китара с оная тръпка, която баща му Тончо, когото просто наричат „Чото“, надува тропета десетилетия наред в арсеналската духовна музика.

„Арсенал“ е първото работно място на Тодор след завършването на престижния техникум „Вл. Заимов“ в Сопот, където учи електроника. „В „Арсенал“ научих най-много и преди всичко – как стоят нещата в практиката“, спомня си Тодор, който има зад гърба си 4 години и половина в казанлъшката оръжейница като ел. техник по поддръжката в звеното към

главния енергетик. Отговаря за 120-ти цех на Завод 5, където се произвеждат фрезите. Като типичен арсеналец, той си спомня точно как за пръв път идва тук /огромното хале и трудната ориентация между машините/. Приема го на работа главният енергетик Петър Ганчев в бригадата на Иван Генчев. По това време в „Арсенал“ идват и японците, с които се инсталират системите за бъдещия бояджийски цех на Завод 5, който чужденците трябва да пуснат в действие. Работата по пускането на бояджийския цех за майсторите от Страната на изгряващото слънце върви успоредно с привикването към вкуса на „Сливенската перла“, спомня си тогавашният ел. техник. Накрая българи и японци си станали близки и на масата с шопски салати и нашенска ракия вместо саке, през усмивка си спомня Тодор. Най-важното, което помни, обаче, е впечатлението, че: „В „Арсенал“ некъдърници няма (или са рядкост). Ако някой не става, просто – напуска“. Трябва да се учиш постоянно – като на Запад.

Наученото в „Арсенал“ върши добра работа на Запад

Там също се държи изключително много на отговорността. Тодор е разбрал това категорично при работата си в метрото на Сан Франциско, от чийто 7.5-километров тунел под океанския залив просто те побиват тръпки /ако не си професионалист/. Понякога в тунелите ставало доста напечено и само отговорността към работата може да ти спаси живота,

Метрото на Сан Франциско... авиодиспечерските пунктове по целия свят, системите за свързка на НАСА в Космическия център „Кенеди“ - Флорида, нюз-румът на Австрийската обществена телевизия, системата за гласова комуникация на пилотната жп-линия Пловдив - Свиленград, „Арсенал“...? Формалната логика тук не помага за сглобяването на отговора. Отговорът идва нацяло и наведнъж в сглобката на пъзела от пъстрите парчета на една професионална съдба, която си подрежда в смели житейски избори днешният инженер по изграждането на системите за гласова комуникация и управление на въздушния,

обяснява днес инж. Нейчев. Динамиката във фирмата, където работи сега, също е достатъчно сериозна.“ С колелите постоянно обсъждаме казуси от ежедневието и намираме общо решенията в работата“, обяснява инж. Нейчев. Във фирмата, където работи, той няма твърдо ус-

да се разчита от всяка точка на света, където се работи. Всеки има достъп до всичко - от документацията по всяко изделие до техническите ръководства, ел.схемите и прочие. Така Тодор Нейчев вече е работил за Космическия център „Кенеди“ във Флорида, за пристанищен комплекс в Норвегия, та дори и за българския пилотен жп-проект „Пловдив-Свиленград“, който предстои да бъде пуснат в действие. Във фирмата, която изпълнява системи за телекомуникации по целия свят, има още двама българи. Работят като софтуерни специалисти. Тодор Нейчев е инженер по изграждането на системите за комуникация. Почва с окабеляването, каквото прави и докато работи в Австрийската обществена телевизия, после преминава към по-сложната работа по зареждане и настройка на софтуера за системите и пускането им в действие. Тук му помага и опитът от работата в БТК в България на времето, където работи, след като напуска „Арсенал“. За две години в австрийската фирма инж. Нейчев става един от най-добрите техници. „В работата си винаги съм получавал уважение. И в Австрия, и в САЩ съм постигнал всичко благодарение на отзивчивостта на колегите и помощта, която получавам. Няма предрасъдци към нас, оценяват ни по качеството на работата и това е абсолютно достатъчно, за да имаш професионално самочувствие.“



Сан Франциско, метрото, Тодор по време на работа

тановен график на работното време, което за седмицата е 38.5 часа. Никой не следи точно кога почиваш, пиеш кафе, обядваш или работиш. Дава ти се работа и можеш да си тръгнеш само, ако си я свършил. Ако можеш да се справиш по-бързо – добре, ако не – оставаш, докато я свършиш. Напредването на техниката в световен мащаб принуждава професионалистите да се учат постоянно, всяка нова поръчка изисква нови умения. Фирмата, обаче, улеснява техниците и инженерите си с достъпна през интернет база данни на цялата си техническа документация, която може

обобщава инж. Нейчев. Той намира като абсолютно полезна в работата практиката на Австрия, където новите инженери се назначават по определени програми и се обучават постепенно от фирмата, но готовите кадри също са добре дошли. В Австрия на българските инженери им се признава висшето образование, обаче важни са и уменията, убедил се е Тодор Нейчев. Колкото до доброто отношение към себе си като професионалист, той го намира още в САЩ, където е работил, преди да се върне в Европа. Колегиалността във фирмата BART - метрото на Сан Франциско, е толкова ва-

жна, колкото и отговорността, която изисква гаранцията на сигурността на милионите пътуващи. Иначе:

В Европа знаят доста за България

Това са впечатленията на израсналия под Катуните на Енина инженер от водеща австрийска фирма с много филиали по света и повече от 600 работници само във Виена. Куриоз е, че в Австрия, например, децата учат в училище, че в България се кима още двама българи. Работят като софтуерни специалисти. Тодор Нейчев е инженер по изграждането на системите за комуникация. Почва с окабеляването, каквото прави и докато работи в Австрийската обществена телевизия, после преминава към по-сложната работа по зареждане и настройка на софтуера за системите и пускането им в действие. Тук му помага и опитът от работата в БТК в България на времето, където работи, след като напуска „Арсенал“. За две години в австрийската фирма инж. Нейчев става един от най-добрите техници. „В работата си винаги съм получавал уважение. И в Австрия, и в САЩ съм постигнал всичко благодарение на отзивчивостта на колегите и помощта, която получавам. Няма предрасъдци към нас, оценяват ни по качеството на работата и това е абсолютно достатъчно, за да имаш професионално самочувствие.“

В САЩ обикновените хора свързват България преди всичко със съветския режим и ограничението на гражданските права, установил българският емигрант. Американците, обаче, знаят и че режимът дал почти безплатно жилища на всички българи. Друго почти нищо не знаят за нас, разбира при 4-годишния си живот на Западното крайбрежие българинът от Розовата долина /не знаят даже и за Розовата долина.../. Обаче призовават професионалния опит. В САЩ родната инженерска диплома се оказала не толкова важна, колкото наученото в практиката. Именно заради наученото го взимат на работа в BART, което дава старт на професионалния му път на Запад. Наученото, най-вече в „Арсенал“. По подобен начин, както в „Арсенал“, така и във фирмата, която поддържа мрежата на метрото в Сан Франциско, се държи на безопасността, забелязва в работата си Тодор Нейчев. В САЩ, където работи под заплахата на влакове, движещи се със 140 км в час, той преминава постоянно през обучения и тестове по изискванията за безопасност, които, ако не покриеш, има опасност да останеш без работа. Системата е такава, че когато се работи нощем при спиране на движението, фирмата носи отговорност за безопасността на работника, но когато се работи при условия на движение на мотрисите – всеки трябва сам да поеме сигурността за живота си. Житейските пътеки на много българи днес са наистина нелеки. За 8 години, за да си даде нов старт в живота от татък Калотина, инженерът, родом от Енина, научава два езика – английски и немски. Така сега, когато пътува в командировки по света, няма никакви проблеми с комуникацията. По-важното е, обаче, че няма и нерешени проблеми в работата, където има самочувствие от овладения професионализъм, чиито корени са в казанлъшката оръжейница „Арсенал“.

Диана Рамналиева

www.experti-kazanlak.com

ЕКСПЕРТИ ЗА КАЗАНЛЪК

Поздрав

Честит рожден ден на един от казанлъжските Експерти!

Честит празник на директора на ПМГ „Никола Обрешков“

Красимир Дамянов

с пожелание да запази вдъхновението, с което се отдава на работа си, и невероятните си човешки и професионални качества.

Здраве, щастие, любов!

ТА

Експерти за Казанлък

Здраве

ТЕМЕО - СЪВРЕМЕНОТО РЕШЕНИЕ ЗА ДИАГНОСТИКА И НАБЛЮДЕНИЕ НА СЪРДЕЧНО-СЪДОВИ ЗАБОЛЯВАНИЯ

Нов център за диагностика и наблюдение на сърдечно-съдови заболявания отвори врати в Казанлък. Центърът разполага с единствената в страната система за телеметрично наблюдение на пациенти с кардиологични проблеми – ТЕМЕО. Системата е разработена от „Security Solutions Institute“ и Интензивно Кардиологично отделение на МБАЛ „Др. Христо Стамболски“ – гр. Казанлък, чиито началник д-р Бойчо Бойчев е и ръководител на центъра.

Какво представлява ТЕМЕО?

ТЕМЕО е електронно устройство, което се поставя на гърдите на пациента посредством колан с датчици. Датчиците регистрират пулса и кръвното налягане на пациента непрекъснато, а устройството изпраща измерените показатели на медицинския център ТЕМЕО, където те се следят от специализирано медицинско лице. На всеки 5 минути устройство-

да бъде обърнато специално внимание на състоянието му. Преценявайки ситуацията, дежурният в центъра специалист предприема нужните действия – свързва се с пациента, консултира се с други специалисти или се обажда в център за спешна медицинска помощ.

Периодът, за който пациентът носи устройството, зависи от целта на поставянето му и спецификата на оплакванията и варира от 3 до над 10 дни.

За кого е предназначена системата?

ТЕМЕО е предназначена, както за хора с оплаквания, които все още нямат поставена диагноза, така и за пациенти с вече поставена диагноза (за проследяване развитието на заболяването и ефекта от лечението). Обект на изследване могат да бъдат и всички граждани, които страдат от епизоди на сърцебиене, забаван ритъм, различни аритмии.

Фактът, че пациентът носи устройството със себе си навсякъде и по всяко време, прави системата особено подходяща за случаите, когато симптомите се появяват неочаквано, в неопределена част от денонощието или в ситуации, трудни за регистрация в лекарски кабинет. ТЕМЕО е подходяща и за спортисти, пациенти след хоспитализация, хора, живеещи под постоянен стрес и такива, които желаят да проследят профилактично сърдечната си дейност.

Малките размери на устройството и специалната вградена систе-

ма за защита правят ТЕМЕО приложима за всички възрасти, дори за деца.

Кой обслужва ТЕМЕО?

Екипът, обслужващ системата ТЕМЕО, се състои от високоспециализирани специалисти в областта на съвременните технологии и медицината.

Сигурността и точността на данните, както и 24-часовото им предаване към центъра, се осигуряват от инженери и програмисти на „Security Solutions Institute“ – водеща в сферата на иновационните технологии компания, притежаваща европейски и световни сертификати за качество.

Поставянето на устройството се извършва от специалисти в центъра на ТЕМЕО в Дома на културата „Арсенал“. За проследяването и разчитането на пациентските данни се грижат специализиран медицински персонал и лекари от Интензивно Кардиологично отделение на МБАЛ „Др. Христо Стамболски“.

Центърът работи с кардиолози от страната и някои от общопрактикуващите лекари в града, които насочват проблемни пациенти, но желаещите да се изследват могат да се явят в ТЕМЕО центъра и самостоятелно, без направление, с цел проследяване и диагностично уточняване на сърдечната аритмия.



Как да се свържете с нас?

Пациентите, желаещи да получат повече информация относно системата, могат да се свържат с екипа на ТЕМЕО всеки ден от 07:30 до 19:30 часа на тел. 0431/62261 или в кабинета на адрес: Дом на културата „Арсенал“, ет. 3, стая 303, а също така да ни посетят в интернет на www.temeo.org.

Материалът е подготвен от д-р Б. Бойчев, кардиолог



то генерира и 10-секундна кардиограма, която също се изпраща в центъра за наблюдение.

Освен стандартното следене на показателите, ТЕМЕО осигурява и възможност за „спешно“ изпращане на по-дълъг отрязък от кардиограмата, в случаите когато пациентът не се чувства добре и желае

Продължение от стр. 1

...ХИТ НА „ХЕМУС 2012“

Общо 66 компании от 10 страни показаха нови технологии и изделия.

Щандът на „Арсенал“ на практика бе с най-широк асортимент, демонстриращ над 100 експоната. Участието на фирмата в изложението бе организирано и проведено от специалисти на отдел „Маркетинг“, Техническа дирекция и фирмения музей.

На щанда на „Арсенал“ бяха показани всички разновидности малокалибрени боеприпа-

Показани бяха също 60 mm, 81 mm, 82 mm и 120 mm бойни и практически минохвъргачни изстрели, между които и една от модерните разработки в областта на боеприпасите - 60 mm термобарична мина.

Основно място в експозицията на „Арсенал“ заемаха 40 mm осколочни и противотанкови изстрели към фамилията

- със звуково-светлинна граната;

- с противодиверсионна граната;

- с термобарична граната (отново една от модерните нови разработки);

- със сигнални гранати (с бяла, червена, зелена и жълта звезди);

- с парашутиращи сигнални гранати - четири цвята (с бял, червен, зелен и жълт огън);

- с димна граната;

- с практическа и практическа-маркираща граната. Не по-малко богата беше и номенклатурата на ръчните гранати, произведени в „Арсенал“ АД: отбранителни, настъпателни, димни (седем цвята), практически и отново модерна нова разработка - термобарична ръчна граната.

Сред най-атраktivните изделия бяха новите разработки по натовски стандарти на 9x19 mm пистолет „Арсенал Компакт“; 40x46 mm шестзаряден револверен гранатомет Арсенал MSGL; 40x46 mm подцевен гранатомет Арсенал UBGL-M8; 40x46 mm самостоятелен гранатомет Арсенал UGGL-M1; широка гама автомати Арсенал AR калибър 5,56x45 mm с използване на различни видове оптически прицели - дневни, нощни, колиматорни - лазерни целеуказатели и тактически прожектори; картучница 7,62x51 mm Арсенал MG-1M.

Тазгодишното юбилейно изложение на спецпродукция бе открито от министър-председателя Бойко Борисов, който посети щандовете на родните производители. Премиерът с интерес разгледа щанда на „Арсенал“ и лично изказа комплименти за производството на фирмата на изпълнителния директор Николай Ибушев. По-късно щандът на „Арсенал“ бе посетен и от министъра на отбраната ген. Аньо Ангелов и от зам.-министъра Вален-

тин Радев.

На откриването присъства и Христо Ибушев, изпълнителен директор на „Арсенал 2000“, както и представители на отдел „Маркетинг“ и Техническа дирекция на „Арсенал“.

Военният министър на Азербайджан генерал-полковник Сафар Абиев разгледа щандовете на изявени български фирми, като най-голям интерес и време отдели на продукцията на „Арсенал“, започвайки с уточнението, че е предварително запознат с марката „Арсенал“ и някои

ща, Австрия, Германия, Люксембург, Украйна, Грузия, Египет, Алжир, Виетнам, САЩ и др.

Щандът на фирмата бе посетен и от много офицери и сержанти от Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, военните училища; представители на специализирани издания; граждани.

По време на изложението „Арсенал“ АД, съвместно с пет български завода, демонстрира военна техника и боеприпаси на Централния артилерийски полигон „Зме-



Представителите на „Арсенал“

си, произведени в „Арсенал“ АД:

- калибър 7,62x39 mm, 7,62x54 mm и 9x18 mm (Руски калибри);

- 5,56x45 mm, 7,62x51 mm и 9x19 mm (NATO калибри);

- 23x152 mm изстрели за зенитна установка ЗУ-2-23;

- 23x115 mm изстрели за авиационни оръдия ГШ-23 и АМ-23;

- 30x165 mm изстрели за оръдия 2А38, 2А42 и 2А72;

- 30x165 mm изстрели за авиационни оръдия тип ГШ-30.

ръчни противотанкови гранатомети АТGL-L, между които отново една от модерните нови разработки - 40/106 mm изстрел RTB-7A с термобарична граната.

Голям интерес предизвика и изключително богатата номенклатура от 40x46 mm изстрели, произведени в „Арсенал“ АД:

- с осколочна граната;

- с подскачаща осколочна граната;

- с кумулативно осколочна граната;

Военният министър на Азербайджан генерал Сафар Абиев с интерес разгледа щанда на „Арсенал“



от изделията, които се произвеждат във фирмата.

Тазгодишното Десето юбилейно изложение „Хемус 2012“ бе посетено от 24 гостуващи делегации от други страни, които се запознаха с продукцията на „Арсенал“.

Интерес към продукцията на „Арсенал“ проявиха, както родни партньори - производители и търговски фирми, така и фирми от Сърбия, Пол-

ево“, където в рамките на изложението се проведоха демонстративни стрелби. В последният ден на Десето юбилейно издание всички участници получиха специални грамоти от Международния панаир - Пловдив и плакети от Фондация „Хемус '95“.

Материалът е подготвен от Техническа дирекция на «Арсенал» АД и отдел «Маркетинг»

Честит рожден ден!

Куп шестци нареди в личната си година един невероятен човек от БЗР „Арсенал“ - инспектор Милко Кабаджов.

На сакралната дата 06.06. 2012 година колегата Кабаджов отпразнува своите 60 години.

Важното събитие бе отбелязано с подобаваща почерпка и поредица от забележителни поздравии и наричания.

Основното: да е все така отзивчив и упорит в работата и все така лъчезарен като човек и невероятен като колега.

Бъди ни жив и здрав и да доживееш още толкова, без да са ти скучни!

Искрено и с много сърце:
Колегите от отдел
„Безопасност и здраве при работа“
„Арсенал“ АД

Над 320 работници и служители на „Арсенал“ почиваха напълно безплатно в продължение на месец на базата в хотел „Арсенал“ в Несебър. Членовете на техните семейства се ползваха с облекчен ценови пакет.

Безплатната почивка е част от социалната политика на ръководството на фирмата, която вече няколко години се изпълнява безупречно.

Сред щастливците да почиват и този път на разноски на фирмата бяха най-добрите работници и служители, определени от заводските ръководства.

Средно по 132 лева е субсидията за всеки почиващ арсеналец, осигурена от фирмата.

ТА

АРСЕНАЛСКА ДЪЩЕРЯ С ПЪРВА СТИХОСБИРКА

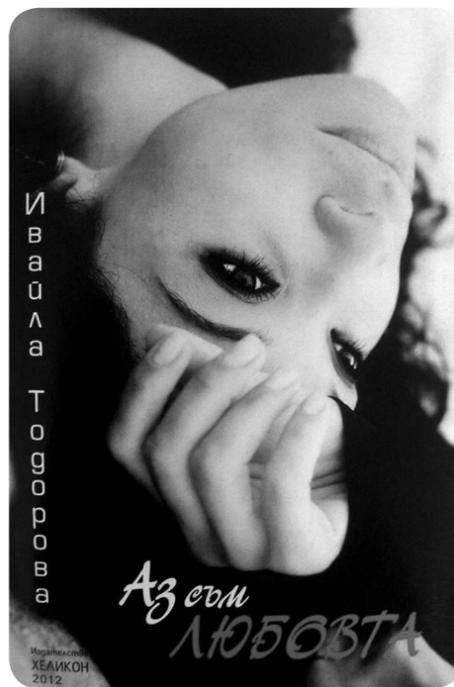
„Аз съм любовта“ - така се нарича дебютната стихосбирка на 17-годишната Ивайла Тодорова от Казанлък, която бе представена преди седмица.

Ивайла, за чийто поетичен талант преди година ТА писа, е дъщеря на Стоянка Адамова, която работи в „Арсенал“.

Само на 17 години, Ивайла вече има достатъчно поетични творби, които да побере в стихосбирка. Премиерата ѝ уважиха нейни приятели, съученици, любители на поетичното слово и на поезията на Ивайла. За корица на стихосбирката си ученичката е избрала фотос на известния български модел Маги Желязкова.

Младата поетеса успя да просълзи присъстващите на премиерата на книгата ѝ с нейния поетичен рецитал и с личните обръщения към всеки. В края на поетичния празник присъстващите си тръгнаха и с дар от Ивайла - първата ѝ книга.

Повече за талантливото арсеналско момиче ще научите в следващия брой на ТА.



Ивайла Тодорова

Аз съм
ЛЮБОВТА

Ивайла
Тодорова
ХЕЛИКОН
2012

ТА

140 ДЕЦА ИЗУЧАВАТ НАРОДНИ ТАНЦИ СЪС СЪРЦЕТО НА ВАНЯ МИНЧЕВА



Вдните на празници, както в последния месец, когато в Казанлък Вухае на рози и пристигат гости от цял свят, за да усетят красотата на Розовата долина, да видят точно българското, стародавния дух и традицията, именно родният фолклор е онова огънче, което подпалва радостта на мало и голямо, което изригва в неудържими пориви и надежди, което пропъжда мъката, каквато толкова много има у нас напоследък. Тази неудържима радост, която само българските ритми пораждат в сърцата ни, веднага щом чуем и видим пъстротата на звуците и танците по тактовете седем осми, облечени в шевиците на народните носии, има своите корени дълбоко във времето и своите надежди в бъдещето, от които имаме толкова много нужда днес. Надейте ни, както винаги е било, са в душите на децата ни, още повече - в онези от тях, които от малки живеят с богатството на българското културно наследство. Любовта към него, обаче не се случва току-така, а винаги е подклаждана от някой, който има за свой житейски смисъл съхранението на традицията. С любов. И никак не е случайно, че откривам тази любов именно у Ваня Минчева - художественият ръководител на Детско-юношеския фолклорен танцов състав на „Арсенал“ АД. Една усмихната дама, която носи слънцето в косите и очите си и която щедро го раздава на всички онези 140 деца, с които два пъти седмично танцуват заедно в ритъма на българските хора. С любов.

Ваня Минчева се хваща професионално на хорото за пръв път в „Арсенал“

Преди да дойде след Математическата гимназия на работа в оръжейницата, където работи в Електронно-изчислителния център, Ваня не се занимава сериозно с български фолклор. В Арсеналския танцов ансамбъл, обаче, тя открива своето истинско поприще и така след 25 години - първо в ансамбъла,

само постигането на майсторското танцово изпълнение, а също и възпитанието в обич към родния фолклор, за който тя постоянно открива, че действително е неизчерпаемо богат. За Ваня радостта от работата се умножава многократно от радостта, която децата дават на концертите си за родители, баби, дядовци, роднини и приятели. Затова тя подготвя концертите на децата като истински празници. Истински празник бе и годишният концерт на състава

разнообразието, но и защото е убедена, че децата трябва да научават, че в отделните етнографски области на България се играят различни хора. Различни хора има дори в съседни села, отстоящи едно от друго на не повече от 7-8 км, с удивление е открила ръководителката на ДЮФТС „Арсенал“. Идеите за новите танци, които тя поставя на базата на различните хора, й идват навсякъде. Все нови и нови. Ваня споделя, че слуша предимно народна музика по всички ефирни канали и чувайки музиката, веднага си я представя като танц. Идеите са толкова много, че ако не ги запише веднага, не може после да ги улови. Записва ги, но в хода на работата танците се променят творчески при контакта с децата. Защото процесът на подготовката за едно изпълнение за пред публиката, наистина е дълъг. Исква се време и много работа, макар децата да желаят всичко да става бързо. Така танците учат децата, че за постигането на нещо добро в живота, трябва постоянство, усилие и труд...

В момента съставът поддържа репертоар от 18 танца. Педагогът преценява индивидуалните възможности на всяко дете и го насочва в танца, там, където може най-добре да се справи. На

наги в подбора на репертоара прокарва непременно патриотичния момент, защото е убедена, че, освен танцова култура, децата трябва да се възпитават и в духа на българщината. Затова тя избира песни, които възхваляват България - защото: „Нашите танци са уникални, няма друга толкова малка страна с толкова необятен фолклор и едва ли стига цял един живот, за да бъде той опознат докрай. А това е огромно национално богатство!“. Като хореограф, педагог и художествен ръководител на 140-те деца от ДЮФТС „Арсенал“, Ваня Минчева се занимава с нещата от начало до край: „Мисля за всички...“.

Малките арсеналски танцьори участват в много конкурси

Постоянно ги канят, на много места те печелят награди. Конкурсите в Котел, Гълъбово, „Орфеево изворче“ в Стара Загора, Приморско вече не минават без тяхно участие. Новият национален фестивал във Велико Търново преди месец донесе второто място за ДЮФТС „Арсенал“, при изключително високото ниво на участие на 14 колектива от цяла България, радва се Ваня Минчева. Тя признава, че всеки художествен ръководител има свой подход към работата с децата, но за себе си, Ваня вече знае, че ключът към нейните постижения е опитът като танцьорка в ансамбъл „Арсенал“, откъдето започва всичко. С ансамбъла Ваня има стотици участия по наши и чужди сцени и се стреми да подготвя децата, за да могат да имат същите успехи. „Аз съм си арсеналка“, казва за с усмивка Ваня Минчева. На всеки 4-5 години тя подготвя по един зрял вече в танците випуск, който естествено се влива в галерия арсеналски ансамбъл, познат у нас и по света и особено обичан в Япония, където гостува всяка есен повече

от Ваня Минчева знаят, че в изкуството пълно съвършенство няма, има само стремеж, опити то да бъде постигнато и в това е неговата истинска сила и въздействие. Ваня Минчева гони това съвършенство с усмивка и широко сърце. И се радва, че все повече българци се връщат към народните танци.

В последните години в България да се играят народни хора е модно

Като човек, който се занимава професионално с това, Ваня Минчева няма как да не се радва. В цялата страна има стотици групи, които събират възрастните на хорото след безумния стрес на работното място и вкъщи. Знак за възраждането на обичта към българското хоро е и Националното надиграване „Тъпан бие - хоро се вие“, което се организира през май и в Казанлък. Ваня също участва в него със своята група с името „Теменуга“. Така се казва детската градина, където Ваня Минчева също се занимава с деца, но към танците спонтанно се присъединили и учителките, и родителите. Тази седмица дори „Теменуга“ ще влезе и в национален ефир в специализираното предаване за надиграване на любителски групи от цялата страна „Надиграй ме!“. За Ваня не е важно спечелването на надиграването, а самата радост от играта, от българския фолклор. С радостта от фолклора тя се занимава и в свободното си време, когато бродира български шевици. Знае много за тях, за прабългарските символи, вградени в красивите цветни бодове, за различните традиции по места у нас. Даже сама си избродирала цяла народна носия... Ей така - учи се по специална книга... Разнообразието при шевиците е толкова голямо, колкото голямо е и разнообразието при народните хора. Колкото голяма е обичта на Ваня Минчева към бъл-



а после - и като художествен ръководител на децата, днес Ваня шеговито говори за себе си като за: „Инженер по образование - фолклорист по призвание“. Ваня Минчева завършва инженерство в Габрово и Националната Школа за художествени ръководители на самодейни танцови колективи в Пловдив през 1988-ма. Ръководител на детския танцов състав е от 1989-та, 5 години след създаването му. През тези 23 години Ваня работи с идеята, каквато има още при създаването на състава - да подготвя деца на високо професионално ниво за големия ансамбъл на „Арсенал“. И това се случва. Сигурно са над 1000 децата, дошли за пръв път на арсеналската танцова сцена, именно в състава на Ваня. Децата идват свободно, без ограниченията на конкурса - с огромно желание, обич към народните танци и мечти за изяви на сцената. За много от тях това става реалност. Който не успява да удържи на многото репетиции или губи интерес, отпада. За Ваня като ръководител е много важно на всяко дете да се даде възможност да се развива, макар онези, които имат талант да напредват бързо, а другите, да догонват с огромно желание и труд. За Ваня е важно не

на през май т.г. Особена радост настава и заради това, че децата от ДЮФТС играят на сцената заедно с големия ансамбъл - на възрастните, ръководен от хореографа Христо Стоянов. Именно той я кани навремето да поеме децата, които днес танцуват в 4 възрастови групи. 7-8 - годишните почват в първи клас, после преминават в голямата школа. Малкият концертен състав за 10-12-годишните и големия, където играят между 12 и 15-годишни ученици. Голяма част от децата са арсеналски - по силата на традицията, повечето са момичета, но има и много момчета. Вече идват и деца на бивши възпитаници. Така се създава истинска приемственост, която поддържа връзката с родния фолклор и гарантира отлични танцьори за големия фолклорен танцов ансамбъл „Арсенал“, обяснява Ваня Минчева.

Децата на „Арсенал“ се учат да танцуват безплатно

Домът на културата „Арсенал“ е предоставил всички условия за подготовка на децата, които идват два пъти, а големите - и три пъти седмично в залата, специално оборудвана за репетиции. „До сега удържаме на кризите“, казва Ваня. Тя непрекъснато поставя нови и нови танци, не само заради красотата и

Детският състав на Ансамбъл „Арсенал“



малките им харесва всичко, искат да научават, но от сегашния репертоар любимото им изпълнение е „Пирински танц“ по песни от македонския фолклор, които всички искат да танцуват. Ваня ви-

от 10 години. Още повече, че има деца, които още в малките състави бързо почват да танцуват като възрастни - просто са талантливи... Но продължават да се стремят към съвършенството, защото

гарското. Която тя предава вече близо 25 години на хиляди деца, попили радостта на българския народен танц и щедро даряващи я на сцената на своята публика.
Диана Нейчева

Продължение от стр. 1

ДОЛИНА НА ОРХИДЕИТЕ...

Те изразили желание да видят мочурищата и да помогнат с подготовката на първичната документация, със снимки и средства проекта на Голямо Дряново за кандидатстване за средства по европейските програми за екология. Целта е съхраняване и превръщането в атракция за туристи на тези уникални и редки мочурища и растящите в тях орхидеи.

Елка Вутова е категорична, че мочурищата в района на Голямо Дряново и Дунавци са от вида алкални резови мочурища, каквито други в страната ни няма. Посещението на холандските еколози и информацията им за дивите орхидеи в Голямо Дряново има своята предистория. Сестрата на Елка Вутова - Здравка Илчева, от месец февруари тази година е кметски наместник на Голямо Дряново. Опазването и превръщането на мочурища-

та край селото в атракция, с цел привличане на туристи, бе основен акцент в нейната програма, с която спечели доверието на местната власт в Казанлък.

В продължение на пет дни инженер Елка Вутова и холандските ѝ колеги са успели да заснемат всичките 16 вида различни орхидеи, които тепърва започват да цъфтят. За тях българските еколози знаят още от 1971 г., когато са открити и документирани, но по незначителни причини до момента никой нищо не е направил. Едва сега еколог от Варна, с който се свързват холандските еколози, пристига за тяхното проучване.

Заради липсата на грижа по опазването им и заради непознаването им от страна на местното население, което нарича част от орхидеите в мочурливата местност "пчелички" и бере букетчета за вази, голяма част от същест-

вуащите преди 40 години мочурища с орхидеи са разрушени и изчезнали. Причината е в човешката дейност и небрежност. В момента в девствен вид са едва 3 от мочурищата с орхидеи.

Идеята на местната власт в Казанлък, която декларира пълна подкрепа на холандската инициатива за първична помощ по опазването на мочурищата с редки орхидеи, е до тях да бъдат изградени екопътеки и специални мостчета, по които туристи и любопитни граждани да могат да стигат, за да ги разглеждат.

Това, което имаме съвсем наблизо, е уникално, каза архитект Елка Вутова. По думите ѝ, в България има много алкални мочурища, но резово мочурище има само в района на Голямо Дряново. Фактът ни задължава още повече, заяви тя.

Деляна Бобева

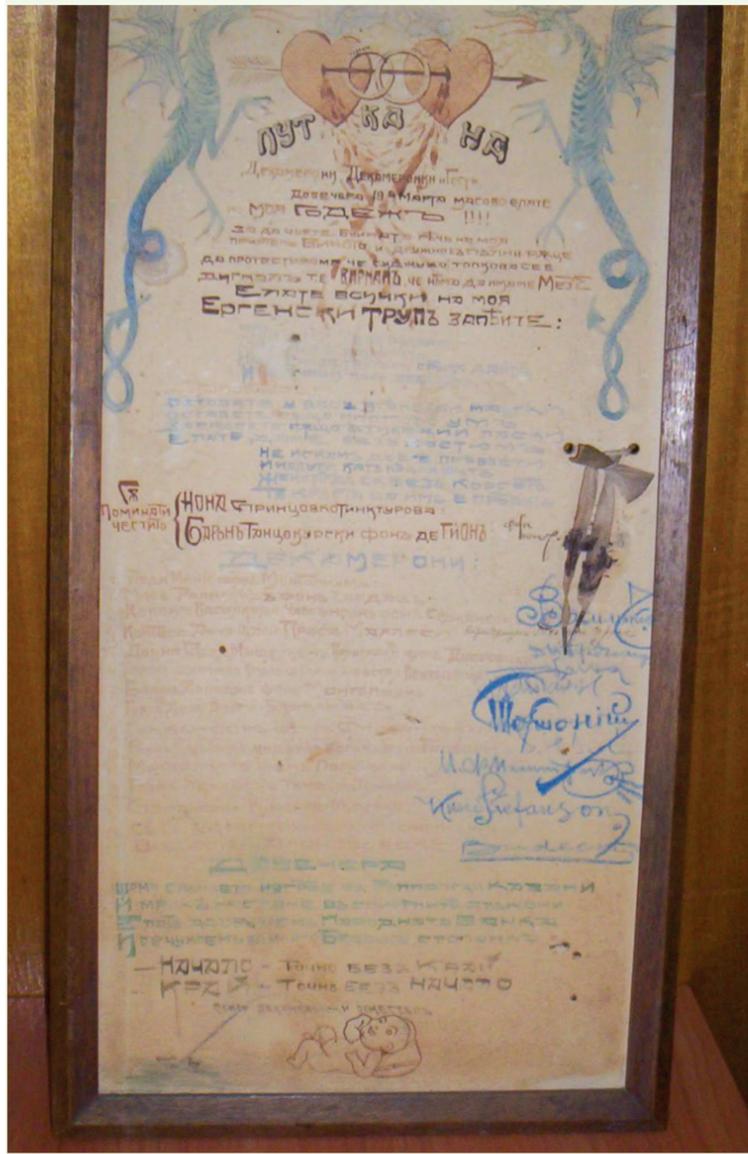
Продължение от стр. 1

...ПОКАНА НА ЧУДОМИР

Сред адресатите на "путканата" са Нона Спринцовкова Тинктурова, барон Танцюрски фон Диги йок, Леда Мина фон Монголиум, /зад която се

ви. Емануил Станчев умира през 1949 година.

От запазената от учителя Цветнин Станчев "путкана" става ясно, че началото на



ХРОНИКА



Казанлък и Розовата долина ще представят България в Едно от най-популярните световни изложение Експо 2013, което ще се проведе от края на април до началото на май 2013 година в Осака, Япония. Тази покана общинската власт в Казанлък е получила съвсем изненадващо от делегация от Осака, дошла в града по време на Празника на розата основно с тази цел.

С друга покана, дошла от делегация от Саудитска Арабия, Казанлък е поканен да участва във Фестивала на цветята в град Таиф през есента.

Старозагорският административен съд отхвърли като неоснователна жалбата на Народно читалище „Искра 1860“ против решение на общинската комисия за разпределение на държавната субсидия за 2012 г. за читалищата на територията на община Казанлък.

Рекордна изкупна цена стигна розовият цвят тази година - до 2,70 лева за килограм. Много го дъждове, паднали по време на розобера, вдигнаха значително рандемана и производителите очакват добивите тази година от розов цвят и розово масло да са с 30% по-високи от миналогодишните. Розотърговците се надяват и на по-високи цени на розовото масло, които да нахвърлят нива от 4500 евро за килограм.



1267 рисунки изпратиха деца от цялата страна в IV-я Национален конкурс за детска рисунка "Детство мое, реално и вълшебно. Стоп на войната по пътищата".

40 награди раздадоха организаторите на конкурса, като най-добрите художници си тръгнаха от Казанлък с велосипеди, раници, уеб камери MP4, раници, конструктори, тениски и грамоти.

Песен за приятелството на японски изпя ансамбъл „Арсенал“ на Н. пр. г-н Макото Ито, посланик на Япония. Високият гост и неговата делегация от Страната на изгряващото слънце дълго аплодираха на крака танцюрите-певци на концерта, подарен им от кмета Галина Стоянова. Концертният жест бе по повод откриването в дните на празника на Казанлък на изложбата "Тохоку - с надежда към утрешния ден".



АРСЕНАЛСКИ ТУРНИР

Крайно класиране футбол

I-во място зав.1 (250 цех)

II-място зав.5 (430 цех)

III-място зав.6

Женски футбол

I-място зав.1

II-място зав.5

Отборът победител



крие името на Минка Стойнова, съпругата на единия от братята фабриканти Стайнови - Маньо, основали текстилната фабрика в Казанлък и брат на бащата на композитора Петко Стайнов/. Сред "путканените" от Чудомир на годявката му са и Мис Райнхолд фон Чардаш, контеса Гана Щраси праси Махленска, Донка фон Дългокракова, граф Лемофан тамбура Тамбуров, Генчо дел Болт Балкански и други, общо 17 души.

От поканените на първо място в списъка е бабата на учителя по английски Цветнин Станчев - Нона Спринцовкова Тинктурова /с истинско име Нонка Станчева/. Тя е била първата аптекарка в Казанлък, завършила специално училище. Нонка Станчева е родом от Карловско, но във времето, в което е част от приятелския кръг на Чудомир и първа сред поканените на годявката му, вече е била съпруга на Емануил Станчев - дядото на Цветнин Станчев, който пази сега ценната реликва.

Емануил Станчев е бил един от големите приятели на Чудомир, известен търговец на парфюми, чийто дюкян се е намирал в центъра на Казанлък, на мястото, където сега е едноименният хотел. Емануил Станчев е и сред първите актьори в театралната трупа на казанлъшкото читалище. Той и Чудомир са сред приятелите на богатите розотърговски фамилии по онова време в Казанлък - Орозови и Шипко-

годявката е "точно без край", а краят - „точно без начало“. Всеки от поканените е помогнал да остави личния си подпис срещу името на "путканата", като свидетелство, че е уведомен и ще присъства.

Уникалната и без аналог покана за Чудомировия годяж става притежание на учителя Станчев след смъртта на неговата баба Нона Станчева. Малко преди да се спомене, тя прави дарение на тримата си внуци, като за Цветнин, който носи половината от нейното име, тъй като е кръстен на двете си баби - Цвета и Нона, остава именно тази оригинална покана и семейна реликва, тъй като той бил най-артистичният внук от фамилията. Баба Нона Станчева умира на 1-ви ноември 1970 година. Тогава внукът Цветнин е войник.

Оттогава до сега Цветнин пази скъпата реликва. За първи път той я показва преди дни, в първата изложба на реликви от Розовата долина, организирана от ученици от ХГ "Св.св. Кирил и Методий". Признава, че интересът към реликвата е огромен, имал и предложения да я даде на търг или да бъде откупена от дузина музеи.

За мен този спомен от баба няма цена, категоричен е учителят Станчев, който тези дни се радва на грейналите лица на своите ученици при първия им досег с романтиката и нравите на едно друго време.

Деляна Бобева

Елена Волева-Равол:

ПАМЕТТА ЗА МИНА Е ЖИВА

Българката, която преди почти две десетилетия получава официално пълномощно от Община Булон в Париж да се грижи за гроба на Мина и оттогава е активен радетел на българската литературна и културна кауза във Франция и инициира Яворови парижки ноци



Елена Волева-Равол е единствената българска дама, член на Клуба на коронованите особи в Париж. Преди броени дни тя, заедно с проф. Оливие Базан, председател на Съюза на френските писатели, гостува в Казанлък за премиерата на документалния филм "Тя мина. Мина". Филмът е за любимата и муза на Пейо Яворов - Мина Тодорова, и е направен по инициатива на фондация "Яворов". Автори на филма са журналистката и сценарист Румяна Лечева, оператор Светлозар Недев и режисьор Уляна Матева.

Благодарение на емоция и сантимент Казанлък стана втори град в България, след родния град на Мина - Елена, който имаше честта преди премиерата по БНТ да види 46-минутната лента за невероятната любов между поета и 20-годишната Мина.

В Казанлък Равол бе посрещната от кмета на града Галина Стоянова, която даде и вечеря в нейна чест.

- Госпожо Равол, как открихте гроба на Мина?

- Живеем близо до гробището Бианкур, където знаех, че е погребана Мина. Това бе една от предпоставките да го потърся. Освен това, съм и член на Френско-българското дружество „Иван Вазов“, чиято дейност кореспондира с популяризиране на българската култура и свързаните с нея известни българи: историци, учени, поети, писатели, художници, певци, театрални и пр.

- Помните ли кога отидохте за първи път на този гроб?

- На Задушница, 1984 година. И тогава за първи път се върнах в България след 20 години, направих репортаж за това във вестник "Славяни", вестник за българите в чужбина, но никой досега не е обърнал внимание. Когато си дойдох в България след толкова го-

дини, отидох на "Раковска" в София да видя къщата на Яворов и бях потресена: беше полуразрушена, един запуснат двор, потънал в мъгла и мръсотия, овцвкано от птички всичко. Поинтересувах се кой отговаря за всичко това, кой го поддържа, никой не ми отговори. И сега, след толкова много време, съм щастлива, че има вече и специална фондация и благодарение на Тодор Иванов вече и паметта за Яворов се пази, и за Мина. А доскоро, въпреки че са минали 100 години, българите не знаеха къде е гробът на Мина. Сега вече се знае и се чувствам щастлива.

- Кажете, госпожо Равол, кое може да накара една плевенчанка от Париж да направи това за българите?

- Аз съм плевенчанка, но съпругът ми, първият, бе покойният поет Стефан Во-

лев, известен на времето в България. С него често си говорехме и покрай него заобичах много Яворов и поезията му. Аз смятам, че всички млади хора на времето си мечтаеха за любов по Яворов и си рецитираха творбите му. Това са едни много лирични творби. И понеже обичах много Яворов, а покрай него и музата му Мина, много исках да открия и да знам къде е гробът на това невероятно момиче. За мен беше недопустимо, срам за нашата България, че 100 години не се знае къде е гробът на Мина. Аз го открих съвсем случайно, а те мен също ме откриха съвсем случайно /бел. а. - става дума за фондация "Яворов", която открива Елена Равол и се свързва с нея преди 3 години/. И така стана - господин Тодор Иванов от фондация "Яворов" ме намери и той пожела да дойде в Париж за тържествата по повод 100-годишнината от смъртта на Мина /през 2010 година/ и той дойде. И така започна всичко. Тогава, през юли, на гроба на Мина се събрахме 100 българи, които обичаме Мина и поезията на Яворов, и да си направим помен за Мина. Направих всичко възможно

ли сте го в един достоен паметник на една голяма любов и една невинна душа?

- Няма нищо по-свято от това да се погрижиш за паметта на една млада девойка. От този гроб аз виждах цялата си фамилия, понеже и аз загубих цялата си фами-

този гроб виждам душите на цялата си мъртва фамилия.

- С това, което сте дали на литературната памет на народа ни и с Вашия принос за поддръжката на гроба на Мина, всъщност, Вие на практика сте изградили наново целия

Елена Равол е българката, която преди почти две десетилетия получава официално пълномощно от Община Булон в Париж да се грижи за гроба на Мина и оттогава е активен радетел на българската литературна и културна кауза във Франция и инициира Яворови парижки ноци.

Атрактивната българка, която вече е на достоплепните 90 години, е била сред поканените на кралската сватба на престолонаследника на Великобритания Уилям, покрай т.нар. коронован клуб има и лично познанство с руски принцове и принцеси от Кобургите. Родената в Плевен медицинска сестра Елена Волева-Равол е и истински меценат за българското изкуство.

Българката, която от 47 години живее в Париж, става все по-популярна у нас, най-вече с активното си участие в организацията и провеждането на възпоманието-панихида в памет на Мина Тодорова - музата на поета, по случай 100 години от нейната кончина, състояла се на 15 октомври 2010 година на гробището в Бианкур и на Открития урок за Яворов в Париж, проведен се през месец юни 2011 г.

лия. А носталгията е нещо, което много ме мъчеше и често ходех на гробовете на моите хора да поставям цветя. Там, където виждах, че няма нито едно цветенце поставено, че гробът е за-

паметник, дава ли Ви усещането за изпълнена мисия, за нещо изключително важно в живота Ви?

- Да, да. Щастлива съм, че можах в живота си да постигна не богатство материално,

Екипът на филма за Мина и Яворов



на този помен да присъства и делегация от България от 15 души.

- Какво Ви даде тази грижа за Мина, макар и в откъдното. Вече 30 години неуморно Вие обгрижвате този гроб, превърна-

пустял, че вече няма кой да ходи, поставях. Така открих и гроба на Мина - нямаше нито едно цветенце, само хубавата мраморна плоча беше. Така постепенно реших, че ще ходя и на този гроб, живеях наблизко. Това ме свързва много и с моите мъртви близки хора: чрез

а да оставя нещо за хората след мен. Мисля, че и Мина е щастлива, че паметта за нея е жива и че хора дойдоха на нейния гроб, макар и след 100 години. А на моя гроб може би няма никой да дойде... Това е разликата.

Деляна Бобева



18-годишната Нели Недюва Славова стана тазгодишната Царица Роза на Казанлък. Нели бе избрана на 1-ви юни вечерта, в конкуренция с още 9 претендентки за короната. Новата казанлъшка царица, която в продължение на година ще работи за каузата на Казанлък и превръщането му във фестивален град, е родена на 20-ти май 1994 година в Казанлък. Възпитаничка е на ХГ "Св.св. Кирил и Методий". Мечтата на Нели е да учи моден дизайн и се надява един ден новите царици на розата в Казанлък да носят нейните дрехи. Още от есента Нели Славова ще е студентка във Варненския свободен университет, където ще изучава моден дизайн. Семейството на новата казанлъшка царица се занимава с производство на спортни екипи. Подгласнички на Нели Славова станаха Ивона Балъччиева от ПГ по пластични изкуства дизайн "Акад. Дечко Узунов" и Миглена Георгиева от СОУ „Екзарх Антим Първи“.

ТА

С намигане :)

ИЛИ... КАКТО КАЗВА ЖВАНЕЦКИ

Михаил Жванецки - руски писател-сатирик, изпълнител на собствени произведения, народен артист на Руската федерация, роден 1934 г.

Колко трудно е да пълзиш с гордо вдигната глава!

Като съчетаем тъмното минало със светлото бъдеще, се получава сиво настояще.

Ако спориш с идиот, вероятно и той прави същото.

Докато мериш седем пъти, другите вече ще са отрязали.

Колкото повече гледам в огледалото, толкова повече вярвам на Дарвин.

За да спасиш потъващия, не е достатъчно да протегнеш ръка; трябва и той да протегне своята.

Колко жалко, че най-накрая си тръгват...

За манията за величие не е нужно величие, манията е напълно достатъчна.

По-добре шкембе от бира, отколкото гърбица от работа.

По-добре да ти се надсмиват, отколкото да те оплакват.

По-добре е да замълчиш с риск да изглеждаш глупав, отколкото да проговориш и да не оставиш никакви съмнения за това.

По-добре с труд да се занимаваш с любов, отколкото с любов да се занимаваш с труд.

По-добре седем пъти да се покриеш с пот, отколкото един път със скреж.

По-добре обед без апетит, отколкото апетит без обед.

По-добре малък долар, отколкото голямо благодаря.

Пешеходецът е винаги прав. Поне докато е жив.

Притичал през улицата на червено и... бил блъснат от насрещен пешеходец.

Откакто станах шофьор, започнах да пресичам повнимателно.

Не карайте колата си по-бързо от скоростта, с която лети вашият ангел-хранител.



У всеки от нас спи по един гений. И с всеки изминал ден – по-дълбоко...

Ученето е светлина, неученето – приятен полумрак.

Мъдростта не винаги идва с възрастта. Понякога възрастта пристига сама.

Плешивото теме – това е полянка, утъпкана от мисли.

Мисълта е мисъл само тогава, когато е измислена с главата.

Най-трудно на човек му се удава онова, което не му е дадено.

Искаш всичко и наведнъж, а получаваш нищо, но постепенно.

Обидно е, когато твоите мечти се сбъдват у другите.

Трудно е да влезеш в историята, но много лесно е да цопнеш в нея.

За да започнеш от нулата, трябва дълго да се изкачваш, за да стигнеш до нея.

Върви по улицата песимист, а след него двама оптимисти в цивилни дрехи.

Лотарията е най-точният начин за преброяване на оптимистите.

Ако човек знае какво иска, това означава, че той или много знае, или малко иска.

Ако вашите роднини и приятели не са ви се обаждали скоро, значи всичко при тях е наред.

Ако ви кажат, че сте много странна личност, не се ласкайте. Може би имат предвид, че сте мръсник, негодник и паразит – едновременно.

Не можеш да забраниш да се живее красиво. Но можеш да попречиш...

Не е достатъчно да си намериш място в живота, трябва да го намериш пръв.

(Следва продължение)

От руски: Мария Рашкова

Тайно оръжие

Рубрика за красивите лица на "Арсенал"

сг. М. Маденджиян



Име: Георги Върбанов Александров

Месторабота: „Арсенал“ АД, Завод 6/120

Длъжност: Шлосер

Години: 40

Зодия: Риби

Хоби: Футбол, разходки

От колко време работиш в „Арсенал“? - 17 години

Кой е силният ти коз в живота? Или, казано иначе, на кого разчиташ в трудни моменти?
- Разчитам на семейството и прителите.



Деветокласничката от СОУ „Васил Левски“ в град Карлово Милиана Танчева бе избрана за Царица на Долината на розите.

Жури, председателствано от Мис България 2011 и носителка на титлата Мис Долината на розите от 2006-та година Ваня Пенева, присъди титлата на карловската ученичка.

Нейни подгласнички станаха десетокласничката Десислава Гичева от град Баня, която се яви като царица на община Сопот, и Христина Колева от град Калофер.

В първото издание на конкурса, във формат, в който организатор е само Община Казанлък, участваха 16 претендентки за титлата Царица на Долината на розите.

Момичета бяха от 9-ти до 12-ти клас от 7 общини от Розовата долина - Казанлък, Карлово, Калофер, Павел баня, Гурково, Мъглиж и Сопот.

Претендентките дефилираха в три тура - с народни носии, спортни облекла и официални тоалети.

Носителката на короната получи като награда възможност да посети Китай, като билетът ѝ се поема от Българо-китайската търговска камара.

Лаптоп и маркова парфюмерия бяха останалите дарове за Царицата на Долината.

Деляна Бобева

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_gamnalieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12;
Първолета Петкова: 5 74 55